

Тазкия дарслари (206-дарс) тавҳиднинг ўрни

Image not found or type unknown

00:00 / 27.11.2022 3236

«Лаа илааха иллаллоҳу» - «Аллоҳдан бошқа илоҳ (ибодатга сазовор зот) йўқ».

Ушбу калима тавҳид калимаси бўлиб, барча набийлар ўз умматларини шунга даъват қилган. Ушбу калима ила киши ширк зулматидан чиқиб, иймон нурига киради.

Далиллар:

﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ إِلَٰهٌ لَا يُدْعَىٰ إِلَهُهُ وَإِلَهُكُمْ﴾

«Ва илоҳингиз ягона Илоҳдир. Ундан ўзга илоҳ йўқ. У ўта меҳрибондир, ўта раҳмлидир» (Бақара сураси, 163-оят).

﴿۱۶۳﴾ وَمَنْ يَكْفُرْ مَتَّعْنَاهُمْ مَا نَشَاءُ لَهُمْ فَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ بِالْحَمْدِ وَالْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

«Бас, билгин: Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ» (Муҳаммад сураси, 19-оят).

﴿۱۸﴾ الْحَكِيمُ الْعَزِيزُ هُوَ الْإِلَهَ لَا يَالِقُ شَيْئًا قَائِمًا الْعِلْمِ وَأُولَئِكَ الْمَلَائِكَةُ هُوَ الْإِلَهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ شَهِدَ

«Аллоҳ адолат ила туриб, албатта, Ундан ўзга илоҳ йўқлигига шоҳидлик берди. Фаришталар ва илм эгалари ҳам. Ундан ўзга илоҳ йўқ» (Оли Имрон сураси, 18-оят).

﴿۱۸﴾ مُسْلِمُونَ أَنْتُمْ فَهَلْ وَجِدْتُمْ إِلَهًا إِلَهُكُمْ أَنْتُمْ إِلَهُكُمْ يُوحَىٰ إِنَّمَا قُلْ

«Илоҳингиз, албатта, битта илоҳдир» (Анбиё сураси, 108-оят).

وَجِدْتُمْ إِلَهًا هُوَ إِلَهُكُمْ فَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْغَايِبُ لَا يَأْتِيهِ السَّمْعُ وَلَا يُبْصَرُ وَلَا يَحِيطُ بِهِ شَيْءٌ وَلَا يَشْعُرُ بِهِ شَيْءٌ وَلَا يَدْرِكُهُ الْقَبْضُ وَلَا يَمْسُهُ السَّمُّ وَلَا يَمَسُّهُ الشَّيْءُ لَا يَشْعُرُ بِهِ شَيْءٌ وَلَا يَدْرِكُهُ الْقَبْضُ وَلَا يَمْسُهُ السَّمُّ وَلَا يَمَسُّهُ الشَّيْءُ لَا يَشْعُرُ بِهِ شَيْءٌ وَلَا يَدْرِكُهُ الْقَبْضُ وَلَا يَمْسُهُ السَّمُّ وَلَا يَمَسُّهُ الشَّيْءُ

﴿۱۹﴾ تَشْرِكُونَ مِمَّا بَرَأْتُمْ مِنِّي

«Албатта, Угина ягона Илоҳдир» (Анъом сураси, 19-оят).

Тавҳид ҳақида келган ҳадиси шарифлардан намуналар:

نَمَّ «: لَاقِ مَلَسَ وَهِيَ لَعُ هَل لَّ اِي لَصَّ ي ب ن ل ا ن ع ؛ ه ن ع ه ل ل ا ي ص ر ت م ا ص ل ا ن ب د ا ب ع ن ع
د ب ع ي س ي ع ن ا و ؛ ه ل و س ر و ه د ب ع ا د م ح م ن ا و ؛ ه ل ك ي ر ش ا ل ؛ د ح و ه ل ل ا ل ل ا ل ا ل ن ا د ه ش
ه ل ح د ا ؛ ق ح ر ا ن ل ل ا و ؛ ق ح ه ن ج ل ل ا و ؛ ه م ح و ر و ؛ م ي ر م ي ل ا ه ا ق ل ا ه ت م ل ك و ؛ ه ل و س ر و ه ل ل ا

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига бир одам келиб:

«Эй Аллоҳнинг Расули, икки вожиб қилувчи нима?» деди. Ул зот:

«Ким Аллоҳга ҳеч нарсани ширк келтирмаган ҳолда ўлса, жаннатга кириши, ким Аллоҳга бирор нарсани ширк келтирган ҳолда ўлса, дўзахга кириши», дедилар»

Муслим ривоят қилган.

Яъни икки сифат икки нарсани вожиб қилар экан. Шу икки сифат бўлса, ортидан икки нарса келиши аниқ экан.

«Ўша икки сифат нима?» деган саволга Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қисқа ва қониқарли жавоб бердилар:

1. «Ким Аллоҳга ҳеч нарсани ширк келтирмаган ҳолида ўлса, жаннатга кириши» вожиб бўлади.

Яъни, муваҳҳид – Аллоҳга ҳеч нарсани ширк келтирмаган ҳолда ўлиш. Бу сифат жаннатга киришни вожиб қилади. Бунга эга бўлган одам жаннатга кирмай қолмайди. Гуноҳига яраша дўзахда жазосини олганидан кейин бўлса ҳам албатта жаннатга киради.

2. «Ким Аллоҳга бирор нарсани ширк келтирган ҳолда ўлса, дўзахга кириши» вожиб бўлади.

Ундай одам дўзахга кирмай қолмайди, чунки Аллоҳ таоло Ўзига ширк келтиришни асло кечирмаслигини қатъий равишда таъкидлаган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди